

საზავძეო ქრისტიანული უყრნალი

4
2021

საოცარი ღამე

პატარა კრავმა გაახილა თვალი და მიმოიხედა ირგვლივ: თვალი შეავლო ყველაფერს რაც გარს ერტყა: დედას, ბოსელს - სადაც ისინი ცხოვრობდნენ, თივას, რომელზეც იწვა. . .

მისწვდა მის ყნოსვას დედის სურნელი, სურნელი თივისა და მათი სამყოფელისა, სიხარულით ძგერდა მისი გული! ყველაფერი ახალი, თუმცა უკვე ძალიან მშობლიური იყო! დედის თბილი, სველი, ხაოიანი ენა ნაზად ლოკავდა მის თავს, ცხვირს, ტანს... მან კვლავ დახუჭა თვალები, გაიჭურნა, ტკბებოდა სიამოვნებისაგან, აღტაცებისგან! აი თურმე როგორი ყოფილა - სიცოცხლე!

შემდეგ მოუნდა სწრაფად წამომხტარიყო ფეხზე. თუმცა ქანაობდა, ჯერაც არ გამაგრებოდა მუხლები. დედა ალერსიანად ცდილობდა დაებრუნებინა ადგილზე, მაგრამ ის, გრძნობდა რა ძალების მოზღვაებას, უკვე ცდილობდა კუნტრუმს.

- ძალიან მაღლა ნუ ახტები, თორემ შეიძლება ფეხი გადაიბრუნო, - ეუბნებოდა დედა.

მაგრამ კრავი ვერ იოკებდა სურვილს შეეცნო ირგვლივ მყოფი სამყარო. სადამოს დედამ კვლავ გალოკა ის და უთხრა:

- შენ ჩემი ლამაზი შვილი ხარ!

კრავი მიეხუტა დედის თბილ, ფაფუკ გვერდს და მაღვეე ჩაეძინა. თუმცა მოულოდნელად რაღაცამ გააღვიძა: უცნაურმა ხმებმა, ყვირილმა... დედა და ბოსელში მყოფი სხვა ცხოველები დააბნია კაშკაშა სინათლემ, რომელიც ტიხარს იქით ჩანდა. პატარა უფრო ძალიან მიეხუტა დედას და ჰკითხა:

- რა მოხდა?

- ადამიანი იშვა.

- და ვინ არის ის - ადამიანი?

- ის ჩვენი პატრონია. გვწყემსავს, გვკვებავს, გვკრუჭს, გვიფლის, გვიცავს მტაცებლებისგან.

- შეიძლება შევხედო?

პატარა აღარ დაელოდა დედის პასუხს, მივიდა ტიხართან და გაიჭვრიტა ღიობში - დაინახა ადამიანი. როგორი ლამაზია! „აღბათ ისიც კრავია, თუმცა ადამიანიც არის, ისიც ხომ ასეთი პატარაა, ლამაზი, ჩემსავით და ისიც ხომ ბოსელში დაიბადა ჩემსავით,“ - ფიქრობდა კრავი, და ცნობისმოყარედ იჭყიტებოდა ღიობში. კრავმა არ იცოდა, რომ ის სამსხვერპლო ცხოველი იყო, რომ მას განსაკუთრებულად გამოკვებდნენ

და განსაკუთრებულად მოუვლიდნენ, რადგან ადამიანის ცოდვების გამოსასყიდად საჭირო იყო უხინჯო კრავის შეწირვა.

- დედა, - თქვა დედასთან დაბრუნებულმა პატარამ - ის ადამიანიც - კრავია. ძალიან მგავს მე: პატარაა და ლამაზი, ისიც თივაზე წვეს, და დედამისსაც ჩანს რომ ძალიან უყვარს, როგორც შენ გიყვარვარ მე!

- ჰო, ასეა ჩემო პატარა. ისიც კრავია, თუმცა ადამიანი, - თქვა ჩაფიქრებულმა დედამ და პატარა მიიხუტა, მაგრამ მას დიდხანს არ შეეძლო დამშვიდება...

შემდეგ მან სახურავის ღიობიდან ვარსკვლავებიანი ცა დაინახა:

- ეს რაღაა? რა-ები ანთია? თითქოსდა თვალს მიკრავენ და მეთამაშებიან!

- ეს ვარსკვლავებია.

- ბევრნი ყოფილან ვარსკვლავები!

- ჰო, ისინი საძოვარზე გაშლილ ფარას ჰგვანან.

- აი დიდი ვარსკვლავი ჩვენს თავზე. როგორ ბრწყინავს, როგორ კაშკაშებს! ის რაღას ჰგავს დედა? - იკითხა პატარამ.

- პირველად ვხედავ შვილო, - უპასუხა დედამ.

- ის მწყემსს ჰგავს, რომელიც ჩვენს გვერდით არის საძოვარზე. როგორც ჩანს ეს ადამიანი

კრავი მწყემსი იქნება. ეს მისი ვარსკვლავია, ადრე არასოდეს მინახავს... საოცარი ვარსკვლავია.

- ესე იგი ეს ადამიანი კრავიც საოცარია, - წაიჩურჩულა თვლემამორეულმა პატარამ.

მან არ იცოდა, რომ იღვა შობის ღამე. რომ ზეციურმა მამამ დედამიწაზე გამოგზავნა თავისი მხოლოდშობილი ძე - ყრმა იესო - რომ ყოფილიყო კრავი, მწყემსი, მხსნელი ადამიანებისა, რომ ესნა ისინი მათი ცოდვებისგან. და ამაში გამოჩნდა სწორედ ვარსკვლავებით მოჭვდილი ცასავით უკიდევანო სიყვარული ღმერთისა შეს, ჩემს და ყველას მიმართ.

შობის ვარსკვლავი

ისე იცი ქრისტეს შობის ისტორია, როგორც ეს ბიბლიაშია აღწერილი? პატარა ტექსტი გაჩვენებს, რამდენად კარგად იცი ეს ისტორია. ჩვენ მოგვებთან ერთად გავემართებით ბაგისკენ. ყურადღება! გზის დასაწყისს მიუთითებს ისარი. თითოეულ გზაჯვარედინზე შენ შეგიძლია ორიდან ერთი გზა აირჩიო. ამასთან ყურადღება მიაქციე თანმდევ ციფრებსა და ტექსტს. თუ ტექსტი შეესაბამება ბიბლიის ტექსტს - წადი მარჯვნივ, თუ არ შეესაბამება - წადი მარცხნივ.

თუ ვერ მიხვედი ბაგასთან, კიდევ ერთხელ წაიკითხე ყურადღებით მათეს სახარების მე-2 თავის 1-12 მუხლები.

- 1 - 2: სამი მოგვი აღმოსავლეთიდან მოვიდნენ იერუსალიმში.
- 2 - 3: ჰეროდემ ისინი საჩუქრებთან ერთად ბეთლემისკენ გაგზავნა, სადაც უნდა შობილიყო ქრისტე.
- 3 - 4: ვარსკვლავი გაჩერდა იმ ადგილას, სადაც იყო ყრმა.
- 4 - 5: ისინი შევიდნენ სახლში და ნახეს ყრმა დედამის მარიამთან ერთად.
- 5 - 6: იქ იყო ასევე იოსებიც, იყვნენ ცხოველები.
- 6 - 7: მოგვებმა საჩუქრები მიართვეს ყრმას: ოქრო, გუნდრუკი და მური.

ნახტი ლ. ვ.

იქი თუ არა...

რომ მსოფლიოში ყველაზე დიდი გული ცისფერ ვეშაპს აქვს? მისი გული, (რომელიც ავტომობილის სიდიდისაა) იწონის 680 კგ-ს და წუთში მისი ცემატ მხოლოდ ოთხიდან რვაძედა.

შილთსაჲთ უოხ-ახალ წელს

F *B^b* *F sus4*

გი-ლო-ცავთ, გი-ლო-ცავთ შო-ბა-ა-ხალ წელს, გი-ლო-ცავთ, გი-ლო-ცავთ

4 *G7* *C7* *F* *Fine*

ქრის-ტეს შო-ბის დღეს. გი-ლო-ცავთ, გი-ლო-ცავთ შო-ბა-ა-ხალ წელს,

7 *B^b* *F sus4* *C7* *F*

გი-ლო-ცავთ, გი-ლო-ცავთ ქრის-ტეს შო-ბის დღეს. ვარსკ-ვლა-ვი ა-ნა-თებ-და და

10 *B^b* *C*

შო-ბას გვა-უნ-ყებ-და, ეს ამ-ბა-ვი მწყემ-სებ-საც ან-გე-

12 *C7* *F*

ლობ-მა ა-უნ-ყა. სად-ღაც შო-რით ვარსკ-ვლა-ვი მოგ-

14 *B^b* *C* *C7* *F*

ვებ-მა შე-ნიშ-ნებს და სა-მი სა-ჩუქ-რით შო-ბა აღ-ნიშ-ნებს.

ნახატი მ. ხ.

ბიბლიური სახელები

შეადგინა ტ. კ.

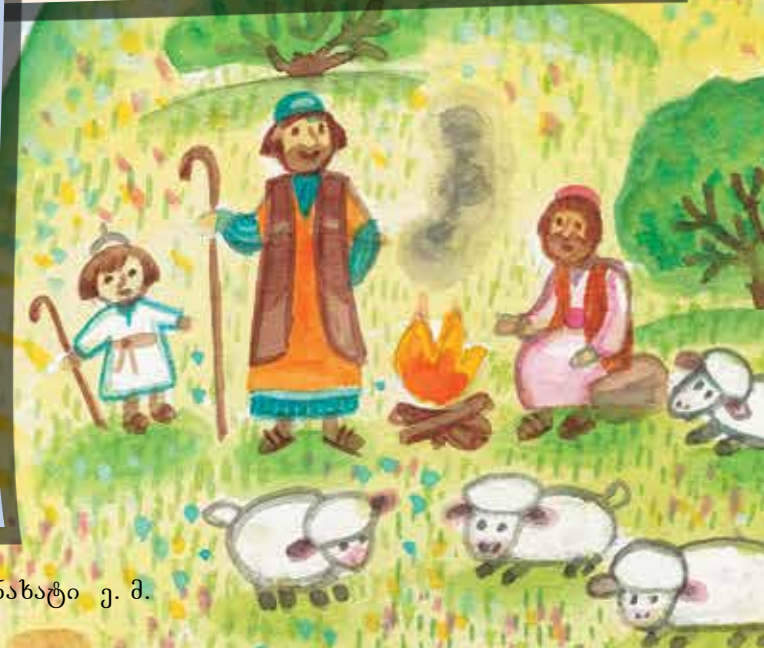
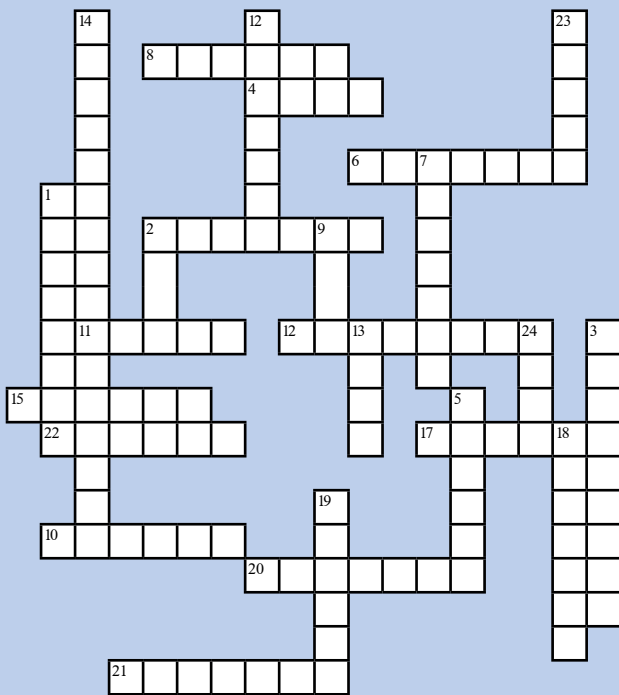
ახოსპოხი

პორიზონტალურად:

- სოლომონის მეორე სახელი (2 მეფ. 12:24-25).
- ვინ დაწერა ბიბლიის პირველი ხუთი წიგნი?
- რა ერქვა იმ ადამიანს ვისაც თმაში ქონდა ძალა? (მსაჯ. 16:13-17).
- ის იყო ძე იმ იუდას ბეთლემელი ეფრათელისა, რომელიც რვა ვაჟის მამა იყო. ყველაზე ხნიერი კაცი საულის დღეებში (1 მეფ. 17:12).
- ლოისის შვილიშვილი, ევნიკის შვილი, მოციქული პავლეს მოწაფე (2 ტიმ. 1:5; რომ. 16:21).
- სახელი, რომელიც ნიშნავს „უფალი მოწყალეა“ (იოან. 1:6).
- ყველაზე ბრძენი მეფე (3 მეფ. 4:30-31).
- მეფე, რომელსაც სურდა ყრმა იესოს მოკვლა (მათ. 2:1-16).
- რუთის მეორე ქმარი (რუთ. 4:13).
- სახელი, რომელიც ნიშნავს „მრავალი ხალხის მამა-ს“ (დაბ. 17:5).
- იოსების ძმა, რომელმაც იხსნა იგი სიკვდილისგან (დაბ. 37:21-22).
- რებეკას ძმა (დაბ. 24:29).

ვერტიკალურად:

- რომელი სახელი ნიშნავს „ჩვენთან არს ღმერთი“? (მათ. 1:23).
- ვინ გასცა იესო? (მათ. 10:4).
- ისრაელის უმცროსი ვაჟი (დაბ. 42:29-36).
- ისრაელის საყვარელი შვილი (დაბ. 37:3).
- რა ერქვა მოსეს დას? (რიცხ. 26:59).
- რა სახელი უწოდა მოსემ ოსიას, ნავეს ძეს? (რიცხ. 13:17).
- ისააკის შვილის სახელი, რომელიც ნიშნავს „ღმერთთან მეზობლს“ (დაბ. 32:28).
- რა ერქვა იმ ადამიანს, რომელსაც „სულიწმიდისგან ჰქონდა ნაუწყები, რომ არ იხილავდა სიკვდილს უფლის ცხებულის ხილვამდე“ (ლუკ. 2:25-26).
- ვინ იხსნა ღმერთმა სოლომის განადგურების დროს? (დაბ. 19:15).
- ვინ მივიდა იესოსთან ღამით? (იოან. 3:1-2).
- რა ერქვა იოანე ნათლისმცემლის მამას? (ლუკ. 3:2).
- მოსეს ძმა (გამ. 4:14).
- პირველი მკვლელობის მსხვერპლი (დაბ. 4:8).
- წინასწარმეტყველი, რომელსაც სურდა ღმერთისგან გაქცევა (იონა 1:3).

ნახატი ე. მ.

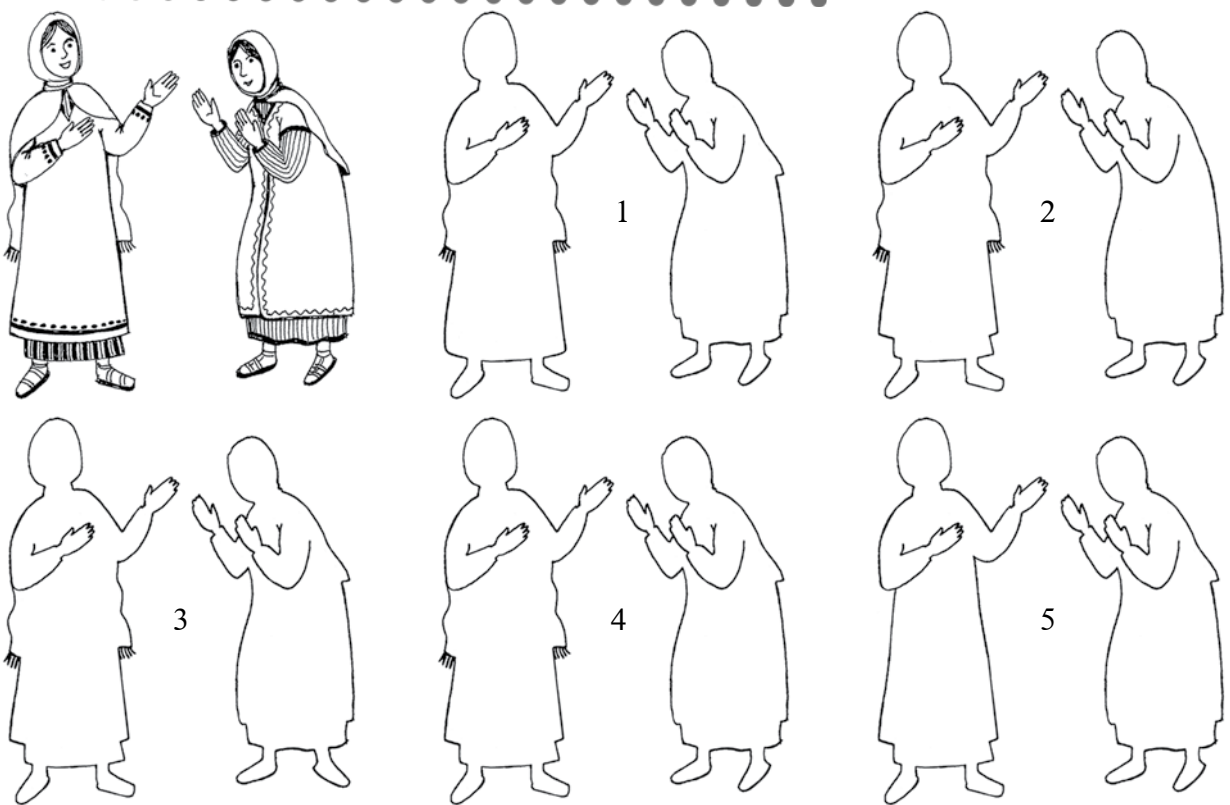
მორბენალი

რა დაარქვა ზაქარიამ თავის ძეს?

მარიამი უყვება ელისაბედს თავისი სიხარულის შესახებ: რომ ღმერთმა აირჩია ის, რათა მან შვას იესო, ქვეყნიერების მსხნელი. ხუთი კონკრეტული გამოსახულებიდან, რომელი შეესაბამება ზუსტად ნახატს?

იპოვე!

შობის სიხარული

გ. ტ.

ალბათ, შენ უკვე ბევრჯერ მოგისმენია ამ საოცარი დღესასწაულის ისტორია! თუმცა ჩვენ კვლავ მოგიყვებით იმ სიხარულზე, რომელიც შობას უკავშირდება.

გახსოვს, ღმერთმა შექმნა ადამიანი, რომ მას მარადიულად ეცოცხლა? მაგრამ ოდესღაც ადამიანებმა გადაწყვიტეს, რომ ღმერთის გარეშეც იოლას გავიდოდნენ, და ურჩობით დაარღვიეს მასთან არსებული მეგობრობა. საბედნიეროდ ისტორია ამით არ დასრულებულა! მრავალი საუკუნის წინ ღმერთმა აღუთქვა ადამიანებს, რომ დედამიწაზე გამოგზავნიდა თავის ძეს, რომ მას სამუდამოდ შევერიებინეთ ღმერთთან. როგორ გააკეთა მან ეს, ამას ჩვენ შემდეგი ისტორიიდან გავიგებთ. . .

დიდი ხნის წინათ ისრაელის ჩრდილოეთში, პატარა ქალაქში, რომელსაც ნაზარეთი ერქვა, ცხოვრობდა ღვთისმშობიში გოგონა მარიამი. მას ისე ძალიან უყვარდა უფალი, რომ ღმერთმა გადაწყვიტა ის აერჩია თავისი გვემის აღსასრულებლად. და აი ერთ ჩვეულებრივ დღესაც, როცა მარიამი დაკავებული იყო სახლის საქმეებით, მოხდა მოულოდნელი რამ! მის წინაშე წარსდგა ღმერთის ანგელოზი გაბრიელი და განუცხადა: „ნუ გეშინია მარიამ! ღმერთმა აგირჩია შენ, რომ გახდე მხსნელის დედა! იგი უზენაესის ძე იქნება. დაარქვი მას სახელად იესო. ის იმიტომ იშვება, რომ გადაარჩინოს ადამიანები მათი ცოდვებისგან.“ მარიამი გაოცებული ისმენდა ამ სიტყვებს.

ეს მართლაც დიდებული აღთქმა იყო! იმავე ქალაქში ცხოვრობდა იოსები — მარიამი მოძავალი ქმარი. უჩვეულო სიახლემ ორივე გააკვირვა, მაგრამ ისინი დაემორჩილნენ ღვთის ნებას.

იმ დღეებში რომის იმპერატორმა ავგუსტუსმა ბრძანა ჩაეტარებინათ აღწერა, მას სურდა გაეგო, რამდენი ადამიანი ცხოვრობდა მის იმპერიაში. ამისათვის ყველა მცხოვრები უნდა დაბრუნებულიყო იმ ქალაქში, სადაც დაიბადა. იოსები ნაზარეთში ცხოვრობდა, მაგრამ წარმოშობით ის ბეთლემიდან იყო. ბეთლემი ნაზარეთიდან 150 კმ მანძილით იყო დაშორებული. ახალგაზრდა წყვილი იძულებული გახდა გასდგომოდა გზას. მარიამისთვის გზა ძალიან დამღლევი გამოდგა, ვინაიდან მას მალე უნდა გაეჩინა შვილი! მაგრამ ბრძანება ბრძანებაა.

და აი, როგორც იყო ჩავიდნენ ისინი ბეთლემში! ხალხით გადავსებულ ქალაქში იოსებმა და მარიამმა დაიწყეს სასტუმროს ძებნა, სადაც შესძლებდნენ ღამის გათევას, მაგრამ არსად არ იყო თავისუფალი ადგილი. საბედნიეროდ მათ შეხვდათ ვიღაც, ვინც დაინახა რა დაღლილი მგზავრები, წაიყვანა სახლში, სადაც ღამის გასათევად ერთადერთი ადგილი იყო ცხოველების სადგომი. „მაპატიეთ, — თქვა მასპინძელმა,

როგორ ვიძრობ?

1. რაში მდგომარეობდა იმ ანგელოზის მიერ ნაუწყები უჩვეულო სიახლე, რომელიც მარიამს გამოეცხადა?
2. რომელი დიდი სიხარულის შესახებ შეიტყვეს მწყემსებმა ანგელოზისგან?
3. რატომ უნდა ვემადლიერებოდეთ ღმერთს იესოს შობის გამო?

— მაგრამ სხვა ადგილი არა მაქვს. მხოლოდ ეს შემიძლია შემოვთავაზოთ.“

სწორედ ამ ადგილას მოხდა ღმერთისაგან აღთქმული მოვლენა. იმ ღამით მარიამმა შვა ნანატრი ძე. მან სახვევებში შეახვია იესო და ბაგაში ჩააწვინა. გაკვირვებულები უყურებდნენ მარიამი და იოსები მშვენიერ ყრმას, ვინც ჯერ არაფრით განირჩეოდა სხვა პაწაწინებისგან. თუცა მათ იცოდნენ, რომ ის უჩვეულო ბავშვი იყო.

იმავე ღამით, როცა ბეთლემში ყველას მშვიდად ეძინა, ადგილობრივი მწყემსები დარაჯობდნენ ფარას ველად. მოულოდნელად თვალისმომკრულმა ნათელმა გაფანტა ღამის სიბნელე. „ეს რა არის?“ — განცვიფრდნენ მწყემსები. და დაინახეს ანგელოზი, ვინც საზეიმოდ განაცხადა: „ნუ გეშინიათ!“ მწყემსებს ენა ჰქონდათ დაბმული. ანგელოზმა განაგრძო: „გაუწყებთ თქვენ დიდ სიხარულს, რომელიც ყველა ადამიანისა იქნება დედამიწაზე! დღეს იშვა მხსნელი, რომელიც არის ქრისტე უფალი! ისწრაფეთ ბეთლემში, იქ ნახავთ მას!“

იმავე წამს, გაისმა ანგელოზთა ლაშქრის გალობა: „დიდება მაღალთა შინა ღმერთს! დედამიწაზე ხსნა მოვიდა!“ ზეცა საესე იყო სამოთხისებრი გალობით.

გახარებული მწყემსები უკვე შიშის გარეშე ისმენდნენ თითოეულ სიტყვას. თავიდან ეგონათ, რომ ეს ყოველივე მშვენიერი სიხარო იყო. შემდეგ კი, გონს მოვიდნენ და უთხრეს ერთმანეთს. „ავდქეთ და წავიდეთ, ვნახოთ, მართალია ის, რაც ყურით მოვისმინეთ!“ და გაემშურნენ ბეთლემისკენ.

მათ იპოვეს სადგომი, იხილეს მარიამი და იოსები, ნახეს ასევე თივაზე მიწვენილი ახალშობილი ქრისტე, რომელსაც მშვიდად ეძინა. უჩვეულო იყო ეს ყოველივე!

შენ რაღას იგრძნობდი იმ მომენტში იქ, მწყემსების ადგილზე რომ ყოფილიყავი? დაიჯერებდი, რომ ეს პაწაწინა ყრმა ოდესმე ადამიანების დიდებული მხსნელი გახდებოდა ცოდვის ბატონობისაგან? მწყემსებს სჯეროდათ ეს, ამიტომაც მოწინებით მოიყარეს მუხლი ახალშობილი მეფის წინაშე. შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ, როგორ ცემდა მათი გული სიხარულისგან, უკან, ფარისაკენ რომ მიდიოდნენ. ისინი მიხვდნენ, რომ იესო იშვა იმ ადამიანების ნამდვილი სიხარულისთვის, ვინც იწამებდა მას! თუ შენც მიხვდი ამას, ნუ დააყოვნებ, მოუყევი შენს მეგობრებს იმ ყველაზე დიდი სიხარულის შესახებ, რომელიც დედამიწაზე არსებობს, სიხარულის, რომელიც ქრისტეს შობას უკავშირდება!

გინდა წაიკითხო ეს საოცარი ისტორია ბიბლიაში? თუ გინდა, გადაშალე ლუკას სახარება და იქ 1 თავის 26-38 მუხლებში და 2 თავის 1-20 მუხლებში იპოვი მას.

ნახატი ლ. ი.

სიხარულის შესახებ

ერთხელ, შუადღის შესვენებისას მივედი სახლში და შევნიშნე, რომ ჩვენი რვაწლის შვილიშვილი დგას კორიდორში და ერთ ადგილზე ტოკავს. ვხედავ, რომ რაღაცის თქმა უნდა ჩემთვის.

— რა ხდება შენს თავს, ამოს? — ვეკითხები.

— იცი, პაპა, რა ნიშანი მივიღე დღეს გერმანულ ენაში?

— რა ნიშანი მიიღე?

— „ფრიადი“! მე კი გერმანული მაინცდამაინც არ მიყვარს. სხვა საქმეა — სპორტი ან მათემატიკა. ამ საგნებში მე ხშირად მყავს კარგი ნიშნები. გერმანულ ენაში კი „ფრიადი“ მივიღე — ეს პირველად ხდება.

— გილოცავ! — უწვდი მას ხელს. — ახლა გაიქეცი, ბებიასაც მოუყევი. . .

მესმის სამხარეულოდან:

— იცი, ბებია, რომ მე დღეს . . .

მესმის ბიჭისა. ვის არ გაუხარდება კარგი ნიშნის მიღება? მითუმეტეს იმ საგანში, რომელიც მას უძნელდება. ამიტომაც სიხარულის გაზიარება სასიამოვნოა. ძველი შევედური ანდაზისა არ იყოს: გაზიარებული სიხარული ორმაგდება, ხოლო გაზიარებული მწუხარება ნახევრდება.

ჩვენ სიამოვნებით ვუზიარებთ ადამიანებს სიხარულს, ეს ასეა? ამიტომაც შობისას ვცდილობთ ჩვენს მეგობრებსა და ახლობლებს ისეთი საჩუქარი მოვუძებნოთ, რომელიც მათ სიხარულს მოუტანს. ჩვენ გვინდა მათთან ერთად გავიზიაროთ სიხარული ქრისტეს შობისა. ზუსტად ისე, როგორც ანგელოზმა გაუზიარა ეს სიხარული მწყემსებს ბეთლემის ველზე. მან თქვა: „ნუ გეშინიათ. აჰა, გახარებთ დიდ სიხარულს, რომელიც მთელი ხალხისთვის იქნება: რადგან დღეს დავითის ქალაქში თქვენთვის იშვა მაცხოვარი, რომელიც არის ქრისტე უფალი“ (ლუკ. 2:10-11).

ანგელოზის ამ სიტყვებში — დიდი ჭეშმარიტებაა: ნამდვილი სიხარული არის ის, რომელიც არ გადადის, არამედ სამუდამოდ რჩება, — რადგან მოდის უფლისგან, ჩვენი ღმერთისა და მხსნელისგან. საჩუქრები გვახარებს ჩვენ, მაგრამ ეს სიხარული ძალევი გადის. კარგი ნიშნებიც გვახარებს სკოლაში, მაგრამ სულ რამდენიმე დღის მანძილზე, შემდეგ წინ კვლავ ახალი ამოცანები და ახალი საკონტროლო სამუშაოები გველის.

სიხარული კი, რომელიც მომდინარეობს იმისი ცოდნიდან, რომ ჩვენ გვყავს მხსნელი, რომ ღმერთს ვუყვარვართ, რომ ის ყოველთვის ჩვენს გვერდით არის, რომ შეგვიძლია ვილოცოთ მის წინაშე და რომ მას ყოველთვის ესმის ჩვენი ლოცვა, — არ გადის, არ ქრება. და ეს სიხარული გვეკუთვნის არა მხოლოდ ჩვენ, არამედ ყველა ადამიანს. ამიტომაც უნდა გავუზიაროთ ის ყველას: მოვუყვეთ მათ იესო ქრისტეს შესახებ, ღმერთის სიყვარულის შესახებ და მოვიწვიოთ, რომ ჩვენთან ერთად წამოვიდნენ ეკლესიაში — და თავიანთი სცენ ღმერთს. ჩვენ ხომ გვინდა, რომ ღმერთისაგან მოგვრილი სიხარული სხვებისაც გახდეს. ამიტომაც მოდით შობის დღეებში არა მხოლოდ მოძღვნილი საჩუქრებით გავიხაროთ, არამედ იმითაც, რომ ეს სიხარული გავუზიაროთ ჩვენს მეგობრებს, თანაკლასელებს, მეზობლებს და ზოგადად ყველა ადამიანს.

ჩვენ ზუსტად ვიცით: ჭეშმარიტი სიხარული — ღვთის საჩუქარია ჩვენთვის და გაზიარებული სიხარული კი არ მცირდება, არამედ იზრდება.

რომელი ჰასუსხია სწორი?

2. ვის გამოუცხადა ანგელოზი და უთხრა: „გიხაროდეს მიმადლებული, უფალი შენთანა...“?

- ა) ელისაბედს
- ბ) მარიამს
- გ) ტობითას

1. ვინ ხარობდა ელისაბედთან ერთად, გაიგო რა, რომ მას ეყოლა ბე?

- ა) მარიამი
- ბ) მეზობლები და ნათესაუები
- გ) მღვდლები

5. ვის უხაროდა ის, რომ იესოს სახელისათვის შეუერთდებოდა ღირსნი გახდნენ?

- ა) მოციქულებს
- ბ) იოსებ არიმათიელს
- გ) ნიკოდემოსს

3. ვის აუწყა ანგელოზმა დიდი სიხარული იმის შესახებ, რომ იშვა მხსნელი?

- ა) მწყემსებს
- ბ) მოგვებს
- გ) მღვდელმთავარს

4. ვინ გაიხარა დიდი სიხარულით, როდესაც დაინახეს ვარსკვლავი ვრმის ბაგასთან?

- ა) მღვდელმთავრებმა და მწიგნობრებმა
- ბ) მეფე ჰეროდემ
- გ) მოგვებმა აღმოსავლეთიდან

8. ვინ თქვა, რომ მისთვის არ არსებობს იმაზე მეტი სიხარული, ვიდრე იმისი მოსმენა, რომ მისი შვილები (ანუ მისი მუშევრები) რწმენაში მისულები დადიან ჭეშმარიტებით?

- ა) მოციქულმა პავლემ
- ბ) მოციქულმა პეტრემ
- გ) მოციქულმა იოანემ

6. ნათლობის შემდეგ ვინ განაგრძო გზა, გახარებულმა?

- ა) ფილიპე
- ბ) საჭურისმა
- გ) საულემ

7. იესოს სიტყვების თანახმად, ვისზე იქნება უფრო მეტი სიხარული ზეცაში, ვიდრე 99 მართალზე, რომელთაც არ სჭირდებათ სინანული?

- ა) მონანიე ცოდვილზე
- ბ) განკურნებულ ადამიანზე
- გ) სათნო ადამიანზე

მოსავლის ზეიმი

გარეთ თოვდა, ყინავდა. ღვთისმსახურების შემდეგ გეორგი და მისი მშობლები სადილისთვის გაემზადნენ. დედამ ქათმის შემწვარი ფეხები და მოხარშული კარტოფილი მოიტანა მაგიდაზე, — ეს გეორგის საყვარელი საჭმელი იყო. კარტოფილის ყურებისას, გეორგმა გაიხსენა კარტოფილი ზეიმი, სადაც მშობლებთან ერთად იყო სამი თვის წინ.

ის სოფელი, გერმანიის სამხსრუთით, სადაც მისი პაპა და ბებია ცხოვრობდნენ, ცნობილი იყო იმით, რომ იქ კარგი კარტოფილი მოჰყავდათ. ყოველ წელს, მოსავლის აღების შემდეგ, იქაურები აწყობდნენ კარტოფილის ზეიმს, რომელზედაც ათასობით ადამიანი ჩამოდიოდა ახლომდებარე დასახლებებიდან. სოფლის მცხოვრებლების, როგორც ერთი ოჯახის ხელში, მთელი შაბათი დღის განმავლობაში ათასობით ტონა კარტოფილი გადიოდა: ისინი დიდ ვანებში რეცხავდნენ კარტოფილს, ასუფთავებდნენ და მიჰქონდათ ოჯახებში სხვადასხვაგვარი საჭმელების მოსამზადებლად. მოსახლეობის მეორე ნაწილი დაკავებული იყო ასპარეზობების მომზადებით, ხოლო კიდევ სხვა ნაწილი რთავდა ქუჩებს.

გეორგი ამ ზეიმზე პირველად იყო, ვინაიდან მშობლებთან ერთად საკმაოდ შორს, გერმანიის ჩრდილოეთით ცხოვრობდა. ბებიის გულმოდგინე თხოვნების საპასუხოდ გეორგის ოჯახი სპეციალურად ჩამოვიდა ამ ზეიმზე დასასწრებად.

იმ შემოდგომის კვირა დღეს საუცხოო ამინდი იდგა. ცხადია გეორგს არ შეეძლო ყველაფრის გასინჯვა, რაც სოფლის მცხოვრებლებმა მოამზადეს. თუმცა გააოცა იმან, რომ კარტოფილისგან ამდენი საჭმელების მომზადება იყო შესაძლებელი! ზოგიერთი მათგანი მას არასოდეს გაესინჯა.

გეორგისთვის ყველაზე საინტერესო იყო ასპარეზობა. ის მხიარულად აკვირდებოდა ორი კაცის შეჯიბრს, რომლებიც იმაში ეჯიბრებოდნენ, თუ რომელი მათგანი შესძლებდა უფრო სწრაფად გაეარა კარტოფილით სავსე ზურგზე მოგდებული ტომრით 40 მეტრი მანძილი.

ქალებს კი სხვანაირი დავალეა ჰქონდათ მიცემული; რომელი მათგანი უფრო სწრაფად და სუფთად გაფრცქენიდა უფრო მეტ კარტოფილს სამ წუთში. განსაკუთრებულ ჟივილ-ხივილს იწყევდა კაცების შეჯიბრი კარტოფილის მინდორზე სოფლის ბოლოს. თითოეული რვა მონაწილიდან იდგა მისთვის გამოყოფილი კარტოფილის უკვე ამოთხრილ რიგთან. მონაწილეებს ხელში დიდი ვედროები ეჭირათ, რომელშიც კარტოფილი უნდა მოეკრიფათ. გამარჯვებული ხდებოდა ის, ვინც ხუთი წუთის მანძილზე მოკრეფდა ყველაზე მეტი რაოდენობის ბოლქვებს. გამარჯვებული საშუალო ასაკის კაცი აღმოჩნდა, რომელიც, როგორც აცნობეს გეორგს, გასული წლის გამარჯვებულიც იყო.

სახლში დაბრუნებული გეორგი თანაკლასელებს დაწვრილებით უყვებოდა იმის შესახებ, რაც ნახა და გასინჯა ამ ზეიმზე, რითაც ძალიან გააოცა ისინი, ვინაიდან მათ არ იცოდნენ ამდენი რამე თუ იყო დაკავშირებული ამ ჩვეულებრივ ბოსტნეულთან.

კარტოფილი მიეკუთვნება მრავალწლოვან გორგლიან მცენარეებს ძაღლყურძენასებრთა ოჯახის გვარიდან. ეს ერთ-ერთი ყველაზე სასარგებლო მცენარეა დედამიწაზე, უნიკალური საკვები პროდუქტი. იგი შეიძლება ხანგრძლივი დროის მანძილზე გამოვიყენოთ საკვებად, და არ დაუმატოთ რაციონს არაფერი სხვა. და მართლაც კარტოფილს „მეორე პურსაც“ უწოდებენ. ის ისევე ფასობს, როგორც პური და ადამიანს არასოდეს ბეზრდება. სწავლულები მას ბოტანიკურ შედეგს უწოდებენ.

კარტოფილი

კარტოფილის ისტორიიდან

კარტოფილის სამშობლოდ ითვლება სამხრეთი ამერიკა. იქ დღემდე ვხვდებით ველურად მზარდ კარტოფილს. სამხრეთ ამერიკელი ინდიელები არა მხოლოდ საკვებად იყენებდნენ მას, არამედ ეთაყვანებოდნენ კიდევ.

ევროპაში კარტოფილი ცნობილი გახდა XVI საუკუნეში. როგორც ჩანს ის შემოტანილ იქნა ესპანელი კონკისტადორების მიერ. ინგლისში მას უწოდეს ბატატი, ვინაიდან მისი ბოლქვები ჰგავდა ბატატის ბოლქვებს. და მიუხედავად იმისა, რომ კარტოფილს საერთო არაფერი აქვს ბატატთან, ეს სახელი, მცირედ სახეცვლილი შეუნარჩუნდა მას. იტალიაში კარტოფილი მოხვდა, როგორც საჩუქარი რომის პაპისადმი. იტალიელებმა უცხო ქვეყნის „მიწის ვაშლებს“ ტარტუფოლი უწოდეს, რადგან ისინი თავისი ფორმითა და „ცხოვრების“ მიწისქვეშა სახით მოგვაგონებდნენ ტრუფელის სოკოებს.

ბუნების საოსტატები

თავიდან კარტოფილს ზრდიდნენ ბოტანიკურ ბაღებში, როგორც დეკორატიულ და სამკურნალო მცენარეს. მისი საკვები ღირებულებები მოგვიანებით იქნა აღიარებული. ევროპელები კარტოფილს „ემშაკის საკვებად“ თვლიდნენ. შოტლანდიელები მაგალითად უარს ამბობდნენ მის ჭამაზე, ვინაიდან მის შესახებ არაფერი იყო ნათქვამი ბიბლიაში. ამავე დროს ევროპელებიდან ბევრმა არაფერი იცოდა, როგორ უნდა გამოეყენებინათ ის. აღამიანები ხანდახან იწამლებოდნენ, ვინაიდან ბოლქვების მაგიერ ჭამდნენ მცენარის შხამიან მარცვლებს;

ინგლისელი ზღვაოსანი აკვირდება კარტოფილის პირველ თესვას. ირლანდია, XVI ს.

ესპანელები ცდილობდნენ ეჭამათ უმი ბოლქვები. მხოლოდ გარკვეული დროის გასვლის შემდეგ დაიწყო ევროპელებმა კარტოფილის შეწვა და მოხარშვა. პრუსიის მეფე ვილჰელმ I-მა სპეციალური ბრძანებაც კი გამოსცა: ყურები და ცხვირი მოეჭრათ მისთვის, ვინც უარს იტყოდა კარტოფილის დათვისვაზე. ინგლისში გლეხებს შეჰპირდნენ ოქროს მედლებს, თუ ისინი დაიწყებდნენ კარტოფილის თესვას.

საინფორმაციო ფაქტები

ძველ პერუში დროის საზომად იყენებდნენ იმ დროს, რომელიც სჭირდებოდა კარტოფილის მოხარშვას - დაახლოებით ერთი საათი. ეს იყო ორი მეთოდიდან ერთ-ერთი დღის დროის განსასაზღვრად ინკების კალენდარში.

ინკები თესავენ კარტოფილს

1995 წელს კარტოფილი გახდა პირველი ბოსტნეული, რომელიც კოსმოში გამოზარდეს.

ბელგიაში არსებობს კარტოფილის მუზეუმი. ამ ბოსტნეულის ისტორიაზე გვიყვება ათასობით ექსპონატი — საფოსტო მარკებიდან დაწყებული, რომლებზეც კარტოფილია გამოსახული, ცნობილ ტილოებამდე, როგორცაა მაგალითად, ვან გოგის „კარტოფილის ჭამა.“

რუსეთში კარტოფილის გამოჩენა უკავშირდება პეტრე I-ს სახელს, რომელმაც 1700 წელს პოლანდიდან რუსეთში გამოგზავნა კარტოფილით საესეტომარა, რათა ის რუსეთის გუბერნიებში გავრცელებინათ. პეტერბურგელი დიდგვაროვნები კარტოფილს თავიანთ ბაღებში რგავდნენ, როგორც ველურ მცენარეს. ხოლო ბალ-მასკარადებზე ჩამოტარებულ კარტოფილს მიირთმევდნენ არა მარილით არამედ შაქრით.

ევროპაში „მეორე პური“ ფართოდ გავრცელდა მხოლოდ XVIII საუკუნის მეორე ნახევარში. ამჟამად ის თითქმის მთელს მსოფლიოში, ზომიერი კლიმატური პირობების მქონე ნიადაგებზე მოჰყავთ.

მილიანად მსოფლიოში არსებობს 5000-მდე კარტოფილის ჯიში, ხოლო ყოველწლიური მოსავალი შეადგენს დაახლოებით 300 მილიონ ტონას.

კარტოფილი კალიუმის შემცველობით რეკორდსმენია საკვებ პროდუქტებს შორის.

ბუდკეთიდი ბოყაზი

ბოყაზმა თავის ყანაში დაინახა ახალგაზრდა ქალი, რომელიც თავთაყებს აგროყებდა. თავისი მომკელებიდან გაიგო, რომ ეს ქალი იყო მისი ნათესაყის, ნაყომის დაქყრიყებული რძალი. ბოყაზს სმენოდა მოაბელი რუთის ერთგულყბა დედამთილის მიმართ. მან მიიპატიყა ახალგაზრდა ქალი სადილზე და უთხრა რომ თავთაყები მხოლოდ მის ყანაში მოყკრიყა. მომკელებს კი უბრძანა არ გაყნაწყენებინათ რუთი და უფრო მეტი თავთაყები დაყტოყებინათ მისთვის (რუთ. 2).

ნახტი ე. მ.

მეცხრედი მეცხრედი

ღმერთს შეუძლია გამოიყენოს ახლაგზრდა ადამიანები! მატილდა გამოეხმაურა მის მოწოდებას და სიხარულით ეწეოდა თავის მსახურებას.

მატილდა ცხოვრობდა ფინეთში, ქალაქ ვასაში. მამამისი, ბარონი ფონ ვრედე, იყო გენერალი და ქალაქის გუბერნატორი. მატილდას დედა, სამწუხაროდ მალევე გარდაიცვალა მშობიარობის შემდეგ. თუმცა მიუხედავად იმისა, რომ გოგონა დედის გარეშე იზრდებოდა, მისი ბავშვობა ბედნიერი იყო. მამა თვალის ერთი შევლებით ხვდებოდა და უსრულებდა სურვილებს. გოგონას ცხოვრება მშვიდად და აუღელვებლად მიედინებოდა.

ერთხელ, ზამთრის დღეს, მატილდა, რომელიც გაიზარდა და გახდა სიცოცხლით საესე ხალისიანი გოგონა, იჯდა თავის საყვარელ ადგილზე ფანჯარასთან და ქარგავდა. გარეთ გადაუღებლად თოვდა. მატილდა თან ქარგავდა და თან გამვლელებს აკვირდებოდა, რომელთაც სადღაც მიეჩქარებოდათ.

და უცებ გოგონას გაახსენდა სიზმარი. სიზმარში მან ნახა, რომ კარი მოულოდნელად გაიღო და ოთახში შემოვიდა ხელებზე და ფეხებზე ბორკილებასხმული კაცი, ნაღვლიანად შეხედა მას და თქვა: „ძალიან ბევრი ადამიანი ცხოვრობს ბორკილებში. თუმცა მათ უნდათ რომ მშვიდობაში და თავისუფლებაში იცხოვრონ. მიუტანე შენ მათ უწყება იესო ქრისტეზე, რომელიც მისცემს მათ ჭეშმარიტ თავისუფლებას.“ მატილდა დიდხანს ფიქრობდა იმის შესახებ, თუ რა მნიშვნელობა შეიძლება ჰქონოდა ამ სიზმარს, მაგრამ არანაირ დასკვნამდე არ მისულა.

ერთხელაც მატილდას მამა მიიწვიეს ზამთრის ყოველწლიურ ზეიმზე ვასას დიდგვაროვან საზოგადოებაში. გოგონა პირველად უნდა ზღებოდა მას. თუმცა მატილდამ გაიგო, რომ ქალაქში ჩამოვიდა ევანგელისტი, ვისაც სწორედ ამ საღამოს უნდა ექადაგა ეკლესიაში. მას ძალიან უნდოდა მოესმინა ამ ადამიანისათვის, ვინაიდან უკვე ძალიან ბევრი რამ სმენოდა მის შესახებ. მიიღო რა შვილისგან პირობა, ეკლესიის შემდეგ მისულიყო ზეიმზე,

ბარონმა ნება მისცა მას წასულიყო კრებაზე.

იმ საღამოს ევანგელისტმა ქადაგების ბოლოს, დამსწრეებს მიმართა და მოუწოდა წინ გამოსულიყვნენ ისინი, რომელთაც გაუნდათ სურვილი იესოსთან ერთად გაეგრძელებინათ ცხოვრება. მქადაგებლის სიტყვები გულზე მოხვდა მატილდა და მან გადაწყვიტა გამოსულიყო წინ, რომ ყველას წინაშე დაემოწმებინა, რომ ახლა ის ღვთის შვილია. გულში ლოცულობდა მატილდა: „უფალო იესო, მადლობას გიხდის შენი სიყვარულისათვის, რომელიც ეგზომ დიდია, რომ მოკვდი ჩემს გამო. გთხოვ დამეხმარე, რომ სხვა ადამიანებსაც ვუამბო ამ სიყვარულის შესახებ.“

როცა მათილდა ბოლოს და ბოლოს მივიდა ზამთრის ზეიმზე, მეგობრებმა ჰკითხეს, სად იყო, რატომ დაიგვიანა. გოგონა მოუყვა მათ კრების შესახებ ეკლესიაში და იმის შესახებაც, რა გადაწყვეტილებაც მიიღო. — იესო ახლა ჩემი უფალია, — თქვა მან.

— შენ რა, ავად ხარ? — გოცდნენ მეგობრები.

მაგრამ მათილდამ სიხარულით მიუგო:

— არა, ავად არ ვარ! პირიქით, ასე კარგად თავი არასოდეს მიგრძენია.

თუმცა ისინი მხოლოდ თავს იქნევდნენ.

გავიდა რამდენიმე დღე. მათილდა მარტო იყო სახლში. კვლავ იჯდა ფანჯარასთან, კვლავ უცქერდა მოფარფატე ფანტელებს. აზრებით გოგონა უბრუნდებოდა იმ საღამოს ეკლესიაში. ის ხვდებოდა, რომ იმ საღამომ შეცვალა მთელი მისი ცხოვრება, და რომ ღმერთმა მისთვის რომელიღაც გარკვეული საქმე გაითვალისწინა. თუმცა მან ჯერაც არ იცოდა რომელი.

მოულოდნელად კარზე დააკაკუნეს. წასვლის წინ მამამ გააფრთხილა მათილდა, რომ გამოგზავნიდა პატიმარს ციხიდან, რომელიც კარგი ზეინკალი იყო და შეაკეთებდა მისი ოთახის დაზიანებულ საკეტს. იმ დროს პატიმრებს ხანდახან უშვებდნენ ციხიდან გარკვეული სამუშაოების შესასრულებლად.

მატილდამ გააღო კარი და შეიპატიჟა პატიმარი. მან თავაზიანად თქვა საღამო და მაშინვე შეუდგა საქმეს.

აკვირდებოდა რა პატიმრის მუშაობას, რომელსაც ფეხებზე ბორკილები ედო, მათილდას გაახსენდა თავისი სიზმარი. მისთვის ნათელი გახდა, რომ ღმერთს ადრევე სურდა რაღაც ეთქვა მისთვის და ახლა მიხვდა, რაც იყო ეს. მან უამბო პატიმარს იმის შესახებ, რაც მოხდა ეკლესიაში რამდენიმე დღის წინ. მოუყვა მას იესოზე და ახარა, რომ მას ისიც უყვარს და უნდა რომ გაათავისუფლოს თავისი ცოდვებისაგან.

პატიმარმა ყურადღებით მოუსმინა მას, შეხედა და თქვა:

— მოწყალეო ქალბატონო, თქვენ უნდა მოხვიდეთ ციხეში და სხვებსაც მოუყევთ ის, რაც მე მომიყვით.

მატილდა დუმდა. ბოლოს თქვა:

— ვიფიქრებ ამის შესახებ.

პატიმარმა თავი დაუხარა მას, მადლობა გადაუხადა და წავიდა.

ამ დღის შემდეგ მათილდამ მოსვენება დაკარგა. როგორ წავა ციხეში და როგორ მოუყვება პატიმრებს იესო ქრისტეზე? ის ხომ ჯერაც ყმაწვილქალია!

ერთხელაც, საღამოს, გოგონამ გადაშალა ბიბლია და წაიკითხვა წინასწარმეტყველ იერემიას წიგნის პირველი თავი. იქ ლაპარაკი იყო იმის შესახებ, როგორი რეაგირება მოახდინა იერემიამ ღმერთის მოწოდებაზე გაეწია მსახურება: „ეჰ, უფალო, ღმერთო! მე არ ვიცი ლაპარაკი, რადგან ყმაწვილი ვარ.“ მაგრამ უფალმა უთხრა მას: „ნუ ამბობ: ყმაწვილი ვარო, რადგან, საითაც კი მიგავლენ, უნდა წახვიდე და, რასაც გიბრძანებ, ყოველივე უნდა ილაპარაკო.“

მატილდასთვის სრულიად ცხადი გახდა, რა იყო მისი დავალება ღმერთისგან: წასულიყო პატიმრებთან ციხეში და ეამბნა მათთვის იესო ქრისტეზე. გოგონამ ილოცა: „უფალო, მადლობა შენ ამ ნათელი სიტყვებისათვის. შენ გსურს ჩემი გამოყენება ჩემი ყმაწვილქალობის მიუხედავად. მომეცი ძალა ამ მსახურების გასაწევად.“

ორი დღის შემდეგ დგებოდა შობა. ყველაფერი სიხარულით ფშვენდა. მათილდას მამამ მისთვის ბვერი საჩუქარი მოაშხადა. თუმცა გოგონას ფიქრები კვლავ ერთ საკითხს უბრუნდებოდა. ბოლოს მოიკრიფა ძალა და სთხოვა მამას მის გვერდით ჩამომჯდარიყო.

- მე ერთი განსაკუთრებული სურვილი მაქვს მამა, - თქვა გოგონამ.

- რა სურვილია მითხარი! — მიუგო მამამ. — ვნახოთ, შევძლებ მის შესრულებას.

- მამა, მინდა პატიმრები მოინახულო ციხეში.

გენერალმა ქალიშვილს ფართოდ გახელილი თვალებით შეხედა:

— რას ამბობ? არასოდეს მოგცემ უფლებას წახვიდე ციხეში და მოინახულო ეს უხეში, გაუთლელი კაცები!

- მეც ასე ვფიქრობდი, - მიუგო ქალიშვილმა. - მაგრამ დარწმუნებული ვარ, რომ ღმერთს სურს ამ ადამიანებს კეთილი ამბავი გახარო. და იცი მამა, მე ღმერთს შევპირდი ამის გაკეთებას.

და მოუყვა მამას თავისი სიზმრის შესახებ და იმ პატიმარზე, რომელმაც შეაკეთა მისი ოთახის საკეტი. რაც უფრო მეტ ხანს უსმენდა მამა შვილს, მით უფრო ცხადი ხდებოდა მისთვის, რომ ვერ გადაათქმევინებდა მას ამ სურვილს. და შემდეგ უპასუხა ნელა და გარკვევით:

— თუ შეპირდი ღმერთს, ვალდებული ხარ შეასრულო ეს პირობა.

მატილდა ძალიან გახარებული იყო!

- ეს ყველაზე კარგი საშობაო საჩუქარია, რომელიც შენ შეგეძლო ჩემთვის მოგეძღვნა! - წამოიძახა მან და მამას გადაეხვია.

რამდენიმე დღის შემდეგ მათილდა ვრედე პირველად შევიდა ქალაქ ვასას ციხეში, რათა შეხვედროდა იქ მყოფ პატიმრებს. ამ ვიზიტს მრავალი სხვა მოჰყვა.

ათი წელი გავიდა ციხეში პირველი მისვლის შემდეგ. და ყოველ წელს მათილდა სწირავდა, რომ ქრისტიანობა ოჯახთან ერთად კი არ აღენიშნა, არამედ პატიმრებთან. და ყოველ წელს პატიმრები სიხარულით ელოდნენ მის მისვლას. ერთხელ, უნდოდათ რა მისი გახარება, მათ პური გამოაცხვეს მისთვის თეთრი ფქვილით რძესთან ერთად. მათილდა ძალიან აღელდა, პატიმრებიც გახარებულები იყვნენ, რომ მას სიხარული აჩუქეს.

გოგონამ იცოდა, რომ ყველა პატიმარს შეეძლო მის მიერ მოწყობილ მცირე ზეიმზე მისვლა, თუმცა მას იმათი მონახულებაც უნდოდა, რომლებიც საკნებში რჩებოდნენ. და აი ახლა ის ციხის საკნებშიც ხვდებოდა პატიმრებს, მოჰქონდა მათთვის სიხარული და უყვებოდა მათ ხსნის გზის შესახებ.

ამ მსახურებას ბარონესა მათილდა ვრედე მრავალი წლის მანძილზე ეწეოდა, თავის სიკვდილამდე. პატიმრების შემდეგ მან მათი ნათესავეების მონახულებაც ჩაიღო გულში, მიუხედავად ამ მსახურებასთან დაკავშირებული სიმწელებისა. ის გადასცემდა მათ დანაბარებს პატიმრებისგან და უყვებოდა ქრისტეს შესახებ.

მძიმე შრომამ გამოფიტა მისი ძალები - იგი დასნეულდა. ამ ქალმა კურთხეული ცხოვრება გაატარა და იცოდა, რომ დადგა საუკეთესო მეგობართან - იესო ქრისტესთან - მისი გადასვლის დრო.

პატიმრებმა, რომელთაც ის მრავალი წლის მანძილზე ხვდებოდა, სიყვარულით შეარქვეს მას „პატიმრების ანგელოზი.“

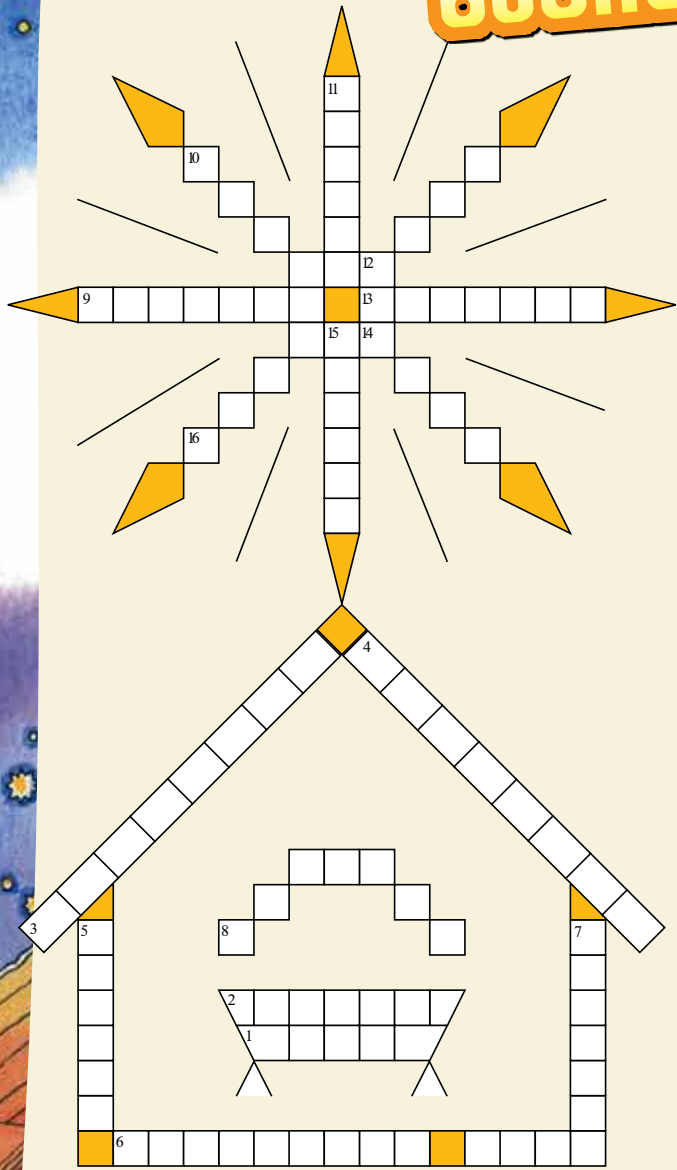
ღმერთს შეუძლია ახალგაზრდების გამოყენება! მათილდა თავიდან ფიქრობდა, რომ ჯერაც ყმაწვილქალი იყო უფლის დავლების შესასრულებლად. მაგრამ უპასუხა მის მოწოდებას და სიხარულით ეწეოდა ამ მსახურებას. ის ადამიანებს იმ სიყვარულს უზიარებდა, რომელიც თავად მიიღო ღმერთისგან.

ლ. ფ.

ნახატი ე. მ.

ვარსკვლავი

გაგის თავზე

ბოსელი, ბაგა და ვარსკვლავი შედგენილია იმ ადამიანების სახელებისგან, რომლებიც დაკავშირებული არიან იესოსთან და მის შობასთან. ჩაწერე პასუხები უჯრების შესაბამის რიგებში.

1. თქვენთვის იშვა მაცხოვარი, რომელიც არის ქრისტე... (ლუკ.2:11).
2. რომელ ქალაქში გაემგზავრნენ მარიამი და იოსები აღწერისთვის? (ლუკ.2:4).
3. ამ სახელს წინასწარმეტყველებდა ესაია (7:14).
4. აჰა, გახარებთ დიდ... (ლუკ.2:10).
5. ღმერთის ძის სახელი (მარკ.1:1).
6. ისინი მიიქაროდნენ ახალშობილი ყრმის სანახაოდ, რათა თავიდან ეცათ მისთვის (ლუკ.2:15-16).
7. ისინი აქებდნენ ღმერთს მწყემსების წინაშე (ლუკ.2:13-14).
8. ადგილი, სადაც მწყემსები იმყოფებოდნენ ფარასთან ერთად, როდესაც ანგელოზი გამოეცხადა მათ (ლუკ.2:8).
9. იესოს დედა (მათ.2:11).
10. შობს ძეს და უწოდებ მას სახელად... (მათ.1:21).
11. დასაწყისში იყო სიტყვა და სიტყვა იყო... (იოან.1:1).
12. მოგვები ეძებდნენ ახალშობილ... (მათ.2:2).
13. რა უწოდა ანგელოზმა ქალაქ ბეთლემს სადაც დაიბადა ყრმა (ლუკ.2:11)?
14. ყრმა იესოს საწოლი (ლუკ.2:7).
15. მარიამის ქმარი (ლუკ.2:16).
16. ეს საჩუქარი იესომ მიიღო მოგვებისგან (მათ.2:11).

ილიჩა, ჩანჯი

ნახატი ი. პ.

18. ქრისტიანობა ამერიკაში

ესპანელი მოძიებელი მანუელ გუტერიეზი და ინდიელი ხელმძღვანელი

1492 წლის 12 ოქტომბრის შუალდამის ორ საათზე კარაველა „პინტას“ გემბანიდან გაისმა ზარბაზნის ხმა. მატროსმა როდრიგომ დაინახა მიწა. ექსპედიციის მეთაური ქრისტეფორე კოლუმბი ზეიმობდა. ის თვლიდა, რომ მიაღწია ინდოეთის ან ჩინეთის კუნძულებს, თუმცა სინამდვილეში, მან აღმოაჩინა ახალი კონტინენტი — ამერიკა. როგორც კი ნაპირზე ჩამოვიდა, მან ახალი მიწა ესპანეთის სამფლობელოდ გამოაცხადა, აღმართა კასტილიის დროშა და მალე ადგილობრივებსაც შეხვდა, რომელთაც ინდიელები უწოდა.

თავის დღიურში კოლუმბმა ჩაწერა: „ამ ადამიანებს არაფერი უჭირდათ. ისინი ზრუნავდნენ თავიანთ მცენარეებზე, იყვნენ დახელოვნებული მეთევზეები, მენავეები და მოცურავეები. აშენებდნენ მიწში დველ საცხოვრებლებს და ინახავდნენ მას სუფთად. ჰქონდათ თავისუფალი დრო იმისათვის, რომ ეთამაშათ ბურთი, ეცეკვათ და მუსიკით გართობილიყვნენ. ცხოვრობდნენ მშვიდობიანად და მეგობრულად. . . შეიძლება მათი მოქცევა ჩვენს წმიდა რწმენაზე.

მათგან კარგი და დახელოვნებული მსახურები დადგებიან.“

ევროპაში დაბრუნებულმა კოლუმბმა შეკრიბა ექსპე-

დიცია, რომელშიც 2000-ზე მეტი ადამიანი შედიოდა. მეზღვაურების გარდა, მასთან ერთად უნდა გაეცურათ ბერებს, მღვდლებსა და ჩინოვნიკებს. ასე დაიწყო, ერთი წლის შემდეგ ახალი მსოფლიოს დაპყობა. ძლიერ, ჯავშანში ჩამჯდარ ცხენებზე ამხედრებულ რაინდებს, ცეცხლსასროლი იარაღით ხელში, რომლის შესახებაც ადგილობრივებს არანაირი წარმოდგენა არ ჰქონდათ, უწოდეს კონკისტადორები, ანუ კონკისტას — ამერიკის დაპყრობის — მონაწილენი.

კონკისტადორები
მდინარე
მისისიპის
ნაპირზე
1541 წ.
მანუელ გუტერიეზი
უ. პაუელი

მადლიერების პირველი დღე მხატვარი ჯ. ლ. ფერისი

ამერიკის შეერთებული შტატების ეროვნული დღესასწაულის - მადლიერების დღის (Thanksgiving Day) ზეიმი დადგენილია პილიგრიმი მამების მიერ, როგორც ღვთისადმი მადლიერების დღესასწაული. ჩამოსულთა მხოლოდ ნახევარი გადაურჩა, პირველ, ძალიან ცივ ზამთარს, მაგრამ, ადგილობრივი ინდიელების დახმარებით, მათ მოულოდნელად უნვეულოდ მდიდარი მოსავალი მიიღეს ხორბლის მცირე რაოდენობიდან. 1621 წლის შემოდგომაზე პილიგრიმმა მამებმა ბელადი და კიდევ 90 ინდიელი მიიწვიეს მადლიერების პირველი დღის დღესასწაულზე.

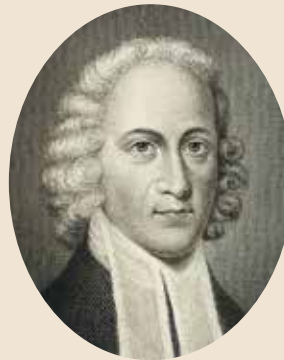
ექსპედიციაში გულწრფელი ქრისტიანებიც იყვნენ, რომელთაც სურდათ ადგილობრივების მოქცევა ქრისტიანობაზე, მაგრამ მათზე გაცილებით ბევრნი იყვნენ ავანტურისტული-მძარცველები, რომლებიც სიმდიდრეზე ოცნებობდნენ. სწორედ ამიტომ გადაიქცა კონკისტა ბარბაროსულ ომად ინდიელთა წინააღმდეგ.

მიუხედავად იმისა, რომ ბერებმა ჩამოაყალიბეს სასოფლო-სამეურნეო თემები, ასწავლიდნენ ადგილობრივებს ხელობებსა და მეცნიერებებს, ქადაგებდნენ და პროტესტს აცხადებდნენ ინდიელების დამონების წინააღმდეგ, ეკლესიის ხმა ძალიან სუსტი იყო. სანამ 1517 წელს, ეპისკოპოს ბართლომე დე ლას კასასის, რომელიც ინდიელთა მგზნებარე დამცველი გახლდათ, მოთხოვნით, იმპერატორმა კარლოს V ყველა ინდიელს პირადი თავისუფლება არ უბოძა, მილიონობით ადამიანი უკვე მოკლული იყო. თუმცა კათოლიკურმა რწმენამ ფართოდ იწყო გავრცელება ლათინურ (ცენტრალურ და სამხრეთ) ამერიკაში.

ჩრდილო ამერიკაში საეკლესიო ცხოვრების განვითარება ძირითადად ევროპიდან რელიგიური ლტოლვილების მეშვეობით ხდებოდა. 1620 წელს

დაახლოებით 100 კოლონისტი, რომლებიც „პილიგრიმი მამების“ სახელით იყვნენ ცნობილები, ზომალდი „მეიფლაუერით“ (ინგლ. „მაისის ყვავილი“) გაემართა ამერიკის ნაპირებისკენ. მოგზაურობა ოკეანეზე დაახლოებით ორი თვე გრძელდებოდა და იყო მძიმე. როგორც იქნა კოლონისტები გადასხდნენ პლიმუტში. ესენი იყვნენ პურიტანელები (კალვინიზმის მიმდევრები ინგლისში, რომლებიც რეფორმაციის გაღრმავებისათვის იბრძოდნენ). ინგლისში მათ დევნიდნენ როგორც ერეტიკოსებს, თუმცა თავისი სიმამაცითა და კეთილშობილებით მათ დიდი გავლენა მოახდინეს ამერიკელი ერის ჩამოყალიბებაზე.

XVII საუკუნის მანძილზე ამერიკაში სახლდებოდნენ არა მხოლოდ რელიგიური ლტოლვილები, არამედ ავანტურისტებიც — თავგადასავლების მაძიებელი, და სწორედ ასეთ გარემოში დაიწყო დიდი გამოღვიძება. გასაჭირში და ტანჯვაში მყოფნი, დაუცველები მტრულად განწყობილი ინდიელებისა და ყაჩაღთა ბანდებისგან, ადამიანებმა დაიწყეს ღმერთის ძიება, და უფალი მოაქცევდა გადასახლებულთა გულებს თავისკენ. ამ გამოღვიძებას ხანდახან „საბანაკე“ გამოღვიძებას უწოდებენ, იმიტომ რომ შეკრებები ტარდებოდა პირდაპირ მინდვრებზე, სადაც ადამიანები მოდიოდნენ ფორნებით, საკვების მარაგით და რამდენიმე დღეს ამგვარ იმპროვიზირებულ კარვების ბანაკში ატარებდნენ. ღვთისმსახურებები ძალიან ემოციონალურად ტარდებოდა, ხანდახან მონაწილეთა რიცხვი 30 000 აღწევდა.

ჯონათან
ედვარდსი

ჯორჯ
უაითფილდი

განსაკუთრებით ცნობილი მქადაგებლები, რომელთა მეშვეობითაც ასეულ ათასობით ადამიანმა მოინანია, გახდნენ ჯონათან ედვარდსი და ჯორჯ უაითფილდი. XVIII - XIX საუკუნეების ძლიერმა გამოღვიძებმა ამ პერიოდის ბოლოსათვის განაპირობა ძლიერი, მდიდარი და ღვთისმოშიში ერის ფორმირება.

იხი თუ ბრბ?

დედამიწაზე არსებობს ძუძუმწოვართა საოცარი გუნდი - პანგოლინები, ანუ ხვლიკები. ეს ცხოველები ძალიან სასაცილოდ გამოიყურებიან: ისინი თითქმის სრულად დაფარულნი არიან რქოვანი ქერცლებით. მხოლოდ დინგი, მუცელი და თათების შიდა ზედაპირი არ არის დაფარული ჯავშნით. პანგოლინებს პირში საერთოდ არ აქვთ კბილები, სამაგიეროდ კუჭში აქვს წამახვილებული რქოვანი ფურცლები (ისინი ეხმარება გადაამუშავოს ჭიანჭველები და ტერმიტები, რომლებითაც იკვებებიან ხვლიკები). პანგოლინებს ენაც განსაკუთრებული აქვთ; გრძელი (დიდ ხვლიკებს შეიძლება 40 სმ სიგრძის ენა ჰქონდეთ), თასმისმაგვარი და მწებვარე. ამ ძუძუმწოვრების რქოვანი ქერცლები საჭურველს წააგავს. ფურცლები ჯავშანზე ერთმანეთზე დაწყობილი, ისე როგორც ნაძვის გირჩზე. ადრე ფიქრობდნენ, რომ ეს შეზრდილი თმები იყო, თუმცა ისინი უფრო ფრჩხილებს ჰგავს. თუ ხვლიკი დაკარგავს ერთ-ერთ ქერცლს მის ადგილზე ახალი იზრდება.

ბურთად დაგორგლილი

ო. მ.

იხი თუ ბრბ?

პანგოლინები ჭიანჭველებით არა მხოლოდ იკვებებიან არამედ მათ სანიტრებადაც იყენებენ. ხვლიკი აშლის ხოლმე ქერცლებს და ჭიანჭველები მის ტანზე წვრილ პარაზიტებს ჭამენ რომლებსაც თვალ მას არ შეუძლია გათავისუფლდეს. გარკვეული დროის შემდეგ ის კეცავს ქერცლებს და ჭყლეტს ჭიანჭველებს. შემდეგ მიემართება ტბორისკენ და იქ ისწორებს ქერცლებს. ამოტვიტვებულ ჭიანჭველებს კი ენის წვერით პირისაკენ მიაქანებს.

იხი თუ ბრბ?

სახელი „პანგოლინი“ მომდინარეობს მალაური სიტყვიდან "pengguling", რაც ითარგმნება, როგორც „ბურთად დაგორგლილი.“ ხვლიკები ისე მოხერხებულად იგორგლებიან, და თათებითა და თავით ისე იფარავენ დაუცველ მუცელს, რომ მცირე ზომის მტაცებელს არ შეუძლია მისი გაშლა, ადამიანსაც კი უჭირს ამისი გაკეთება. მსხვილ მტაცებლებს კი პანგოლინები იშორებენ საზიზღარი სუნით, რომელსაც ანალური ჯირკვლებიდან უშვებენ. რას აღარ ეძახიან პანგოლინებს! კვარას, კზაკას, ინკაკეს, კსიკზვარას, აბუ-კხირფას (რაც „ძროხის მამას“ ნიშნავს), ბენა-მგანგას („ბატონი დოქტორი“) - ეს მხოლოდ რამდენიმე მრავალრიცხოვანი სახელებიდან.

იხი თუ ბრბ?

სულ დედამიწაზე პანგოლინების რვა სახეობა არსებობს: ოთხი აფრიკაში, ოთხი კი სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიაში. ხვლიკები ძირითადად ხეებზე დაცოცავენ, რისთვისაც მოხერხებულად იყენებენ გრძელ ქერცლიან კუდებს. მხოლოდ სტეპების და ინდოური პანგოლინები ცხოვრობენ მიწაზე და თხრიან სამ მეტრამდე სიღრმის ორმოებს. სხვა ხვლიკები ხეების ფულურობში ისვენებენ. ყველაზე მძიმე პანგოლინებს შორის არის - გიგანტური პანგოლინი, რომელიც 27 კგ-ს იწონის და სიგრძით, კუდთან ერთად ორ მეტრამდე აღწევს!

ნახატი ნ. ჟ.

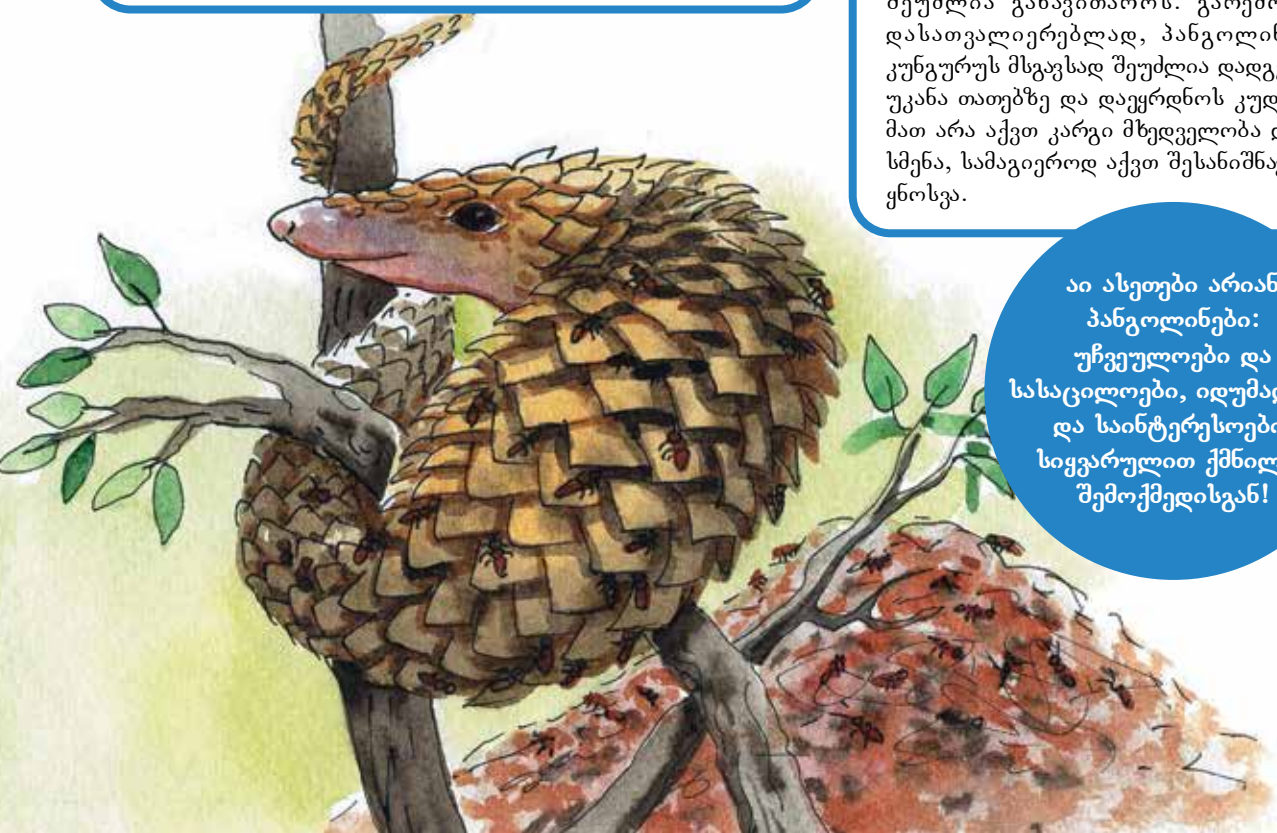
იხი თუ ბრბ?

თათებზე პანგოლინებს გრძელი ბრჭყალები აქვთ. მათი დახმარებით პანგოლინები ანგრევენ ტერმიტებისა და ჭიანჭველების ბუდეებს. შემდეგ ღრმულებში ყოფენ თავის ვიწრო დინგს. . . უფრო ღრმად მყოფ ჭიანჭველებს კი ენით ებებენ, იწებებენ და მიაქანებენ პირისკენ. ამას იმეორებენ და იმეორებენ. გაივსებენ რა კუჭს, ხვლიკები დასაძინებლად მიდიან, ამ დროს კი მათი კუჭის რქოვანი ფირფიტები გამალებით მუშაობენ, რათა გადაამუშავონ გადაყლაპული საკვები.

იხი თუ ბრბ?

პანგოლინები - მუნჯი ცხოველები არიან. მათ შეუძლიათ გამოსცენ მხოლოდ ფშუტუნის ხმა და ერთმანეთზე მოხახუნე ქერცლების ტაკატაკუცი. პანგოლინები ძალიან ნელა მოძრაობენ. მათ შორის ყველაზე სწრაფს (სტეპის პანგოლინს) საათში მხოლოდ 3,5-5 კმ სისწრაფე შეუძლია განავითაროს. გარემოს დასათვალიერებლად, პანგოლინს კუნგურუს მსგავსად შეუძლია დადგეს უკანა თათებზე და დაეყრდნოს კუდს. მათ არა აქვთ კარგი მხედველობა და სმენა, სამაგიეროდ აქვთ შესანიშნავი ყნოსვა.

აი ასეთები არიან პანგოლინები: უზვეულოები და სასაცილოები, იღუმალები და საინტერესოები, სიყვარულით ქმნილნი შემოქმედისგან!

1. აუცილებელი მასალა: მუყაო, ორი ფერის ძაფი, მაკრატელი, ფანქარი, წებოვანი ლენტა.

2. მუყაოზე ვხატავთ სხვადასხვა ზომის ვარსკვლავებს (ჩვენ 5 გვაქვს, შეიძლება მეტის გაკეთებაც).

3. აკურატულად ამოვჭრით.

4. თუ მუყაო ფერადია, საჭიროა მასზე თეთრი ქაღალდის გადაკერა.

5. ვაწებებთ ძაფს ვარსკვლავს წებოვანი ლენტით.

6. ვიწყებთ ვარსკვლავის დეკორირებას, ამასთან ცოტათი ვჭიმავთ ძაფს. ძაფის ბოლოს ვამაგრებთ წებოვანი ლენტით.

7. ამგვარადვე ვაფორმებთ ვარსკვლავს მეორე ფერის ძაფით. ვაკეთებთ ვარსკვლავების საჭირო რაოდენობას.

8. ყველა ვარსკვლავს ვამაგრებთ ძაფზე წებოვანი ლენტით.

9. ვრთავთ გირლიანდას მძივებით, ფიფქებით. ჩვენი გირლიანდა მზად არის! მისით შევკვივდითა მოვრთათ სახლი შობის დღესასწაულისათვის.

ამბავი შობის შესახებ

ამ დღეს მთელს მსოფლიოში სიხარულით აღნიშნავენ და ყველგან ზეიმობენ _____!

ძალიან თავმდაბალი და ღვთისმოსოში ში ყმაწვილქალი იყო _____.

მასთან მოვიდა ღმერთისგან გამოგზავნილი ანგელოზი _____.

ამ ანგელოზმა მოიტანა ამბავი, რომ ის ძეს შობდა, ვინც გახდებოდა აღამიანთა _____.

მარიამმა და ... ყველა ეჭვები გვერდზე გადადეს და გაეშურნენ ბეთლემისკენ _____.

იქ იშვა მეფე. მეფეს არ ჰქონდა თავშესაფარი და მოუწია ძილი _____.

ყრმა იესოს, არც სასახლეში და არც კარავში, არამედ ... მიწვენილს ეძინა _____.

აღმოსავლეთიდან მისკენ გამოემართნენ _____.

როგორ უნდა ეპოვათ მათ მეფე? და აი გზის მარჩვენებლად მათ გამოუჩნდათ _____.

ისინი მოვიდნენ და თავყვანი სცეს ყრმა იესოს და მიართვეს მეფური _____.

პატარებთან ასეთი კითხვა გვაქვს: თქვენგან, რისი მიღება სურს იესო ქრისტეს?

ვ. ბ. 7 წლის, ხუბნთი

ც. ხ. 8 წლის

ვ. ბ. 10 წლის, ხუბნთი

ნ. ე. 8 წლის, ყანახნთი

ვ. ს. 11 წლის, ხუბნთი

ვ. ბ. ხუბნთი

მ. ბ. ხუბნთი

ს. ბ. 12 წლის, ხუბნთი

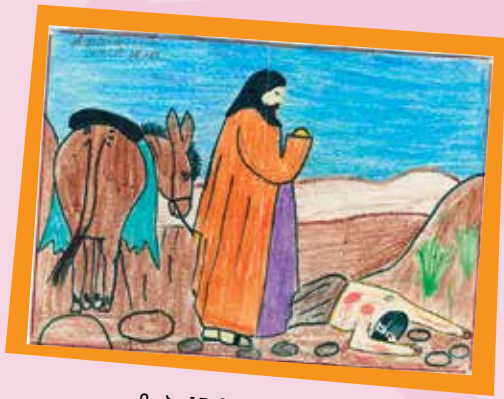
იროღესგან გაქცევა ჯვობტეში

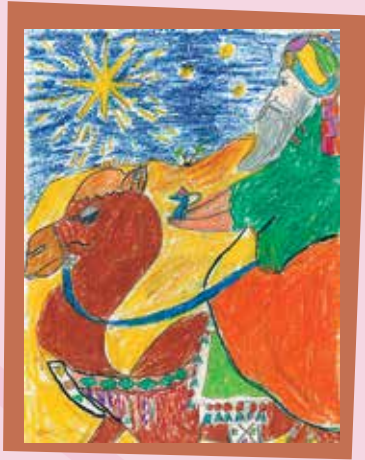
ბ. ბ. 10 წლის, ხუბნთი

მ. ბ. ხუბნთი

ნ. ა. 13 წლის ყიხიზაეთი

ნ. ხ. 10 წლის, ხაზათი

ს. ბ. ახაინა

ე. ს. 14 წლის, ახაინა

პასუხები

საბავშვო ქრისტიანული ჟურნალი გამოდის 1990 წლიდან.

მთავარი რედაქტორი:

ვალდემარ ბენსალი

რედაქციის მისამართი გერმანიაში:

LICHT-IM-OSTEN, Postfach-1340,
70809-Kotmal, GERMANY.

ტან: 49 711 839908-23;

ფანსი: 49 711 839908-4.

E-mail: ezom@lio.org

სკოლის დაწყებითი და შუა კლასების ბავშვებისათვის

ქართული გამოცემის რედაქტორი:

ლუხუმ მაისურაძე

კომპიუტერული დამუშავება:

დათო მაისურაძე, თაკო მაისურაძე

მისამართი: ქ.თელავი. დადიანის 8

ტელ: 551 22 02 60

ელ ფოსტა: lukhummaisuradze@yahoo.com

Facebook page: საბავშვო ჟურნალი „ბილიკი“

დაბეჭდილია სტამბა „საქსაწი“

ISSN 1987-72 O X

UDC 0875050 (47922) ბ 676

ბმ. 13

კროსვორდი

ჰორიზონტალური: 1. დავითმა. 3. ტვირთმძიმენო.
4. ადამი 6. ბალაამი. 7. ნაზარეთი. 8. ეზეკიელი.
9. დანიელი. 10. ნოე.

ვერტიკალური: 2. აბრაამი. 5. ჰეროდე.
11. ნიკოდემოსი. 12. თვინიერნი. 13. აბელი.
14. იონათანი.

ISSN1987-20X

9 771987 472007